

NEDJELJNA ČITANJA

Jš 5,9a.10-12; Ps 34,2-7; 2Kor5,17-21; Lk 15,1-3.11-32

Draga braćo i sestre, današnje evanđelje nam poručuje: Ako si pogriješio, nasukao se, skrenuo s pravoga puta, možeš se obratiti, vratiti se natrag u milosrdne ruke nebeskoga Oca. On ti oprašta grijeh makar je velik. Ako si ostao čestit, i nikakvog velikog grijeha nisi učinio i vjerno si vršio svoju dužnost, tada budi milosrdan prema onima koji takvu sreću nisu imali. Svatko od nas može promisliti u kojem od ove dvojice sinova vidi sebe. Možda se skrivamo u obojici, iskusili smo oprostjenje kao i izgubljeni sin, a osjetili smo i nepomirljivost starijega sina u nama. Pripovijest o mlađemu u evanđelju ispričana je do kraja. On sebe smatra sretnim i zahvalnim. Pripovijest o starijemu ostaje otvorena. Prihvća li on svoga brata nakon početnog odbijanja ili je i dalje na udaljenosti? Nama je naloženo da ovo evanđelje do kraja pišemo i nađemo "happy end" za brata koji ne može oprostiti. Možda je tu nešto i za nas same da učinimo. U Očenašu molimo: "Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim". Ako mi ne oprostimo bližnjima, ni Bog nama neće oprostiti. Drugome oprostiti treba puno snage. Možda si već iskusio da ti je učinjena nepravda. Sigurno je da bi bilo jednostavnije iskaliti bijes na drugome i kazniti ga iako se on želi ispričati. Ipak znamo u biti kako bi bilo čudesno i puno bolje da jedni drugima oprostimo, da se pomirimo i ponovno započnemo dobro činiti. Otac u prisposobi preko svake mjere bio je radostan kad je mogao ponovno zagrliti svoga izgubljenog sina; zato mu je rado oprostio. Kod Boga je isto tako, tako kaže Isus s ovom pripoviješću. Sa svime što nas opterećuje smijemo uvijek doći k Bogu. On nas želi zagrliti svojim milosrdnim rukama.

Usp. www.franjevci-split.hr